

ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଠିକାଦାର ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ସୁର

(ଜେ. ଏଲ. କପୁର ଏବଂ ଜେ. ସି. ଶାହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

1961

ଜାନୁଆରୀ 25

ବିକ୍ରୟ - ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରୁଚିନାମା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟତ - ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା - ଯଦି କ୍ରୟ ଟଙ୍କାର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଚେଷ୍ଟର ବିନା ରହିଥାଏ

ଆବେଦନକାରୀ ବିବାଦରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ କିଣିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ତୁରନ୍ତ ପରେ, ଦୁଇ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ, ଯେଉଁ ମୂଲ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସେହି ମୂଲ୍ୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୁନଃହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ଲାଗି ଏକ ରାଜିନାମା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ରାଜିନାମାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

"ଖଣ୍ଡ 3-କ୍ରୟକାରୀମାନେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, 1943 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 10 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ତା'ପୂର୍ବରୁ, କ୍ରୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ଯାହା ରୁଚିର ସାରାଂଶ ଅଟେ । ଯଦି କ୍ରେତାମାନେ 1943 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 10 ଦିନ କିମ୍ବା ତା 'ପୂର୍ବରୁ ବିକ୍ରେତାଙ୍କୁ 10, 001 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ବିକ୍ରେତା, କ୍ରେତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚରେ, ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିଜର ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସୁଧ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ତା "ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ରଣଭାର ବହନ ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ହସ୍ତାନ୍ତରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ ।

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ଚିଠିପତ୍ରରେ ରାଜି ହୋଇଥିବା ପୁନଃହସ୍ତାନ୍ତରୀକରଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜଣାଇ ଦେଇଥିଲେ ଯେ କ୍ରୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ; କିନ୍ତୁ କିଛି ଚିଠିପତ୍ର ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲମାନେ ପୁନଃହସ୍ତାନ୍ତରୀକରଣ ପାଇଁ ରୁଚିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ଦେୟ ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିବା ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିନଥିବା କାରଣରୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

1961
ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ
ଠିକାଦାର ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ସ୍ୱରା
ନ୍ୟାୟାଧିକାର କପୁର

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ପୁନଃସଂଗଠିତକରଣ ପାଇଁ ରୁକ୍ମିନୀମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ରୁକ୍ମିର ନିଜ ଅଂଶକୁ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଡିକ୍ରିରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ।

ବିକ୍ରୟ ରୁକ୍ମିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ, କ୍ରୟ ଅର୍ଥର ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଠିକା ନିରର୍ଥକ ଥିଲା ।

ହର୍ଷ୍ଟର ବନାମ ଡାନିଏଲ୍ (1845) 4 ହରେ 420, ଏବଂ ଚାଲିକାନି ବନାମ ଟୁନିର ଜମିଦାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ(1922) ଏଲ. ଆର. 50 ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ 41, ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଇସ୍ଲାଲ ଡାଇ ରହିମ ବନାମ ଆଡାମ ଓସମାନ ଆଇ. ଏଲ. ଆର. [1938] 2 Cal 337, ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 205/1956 ।

1950 ର ମୂଳ ଡିକ୍ରି ସଂଖ୍ୟା 127 ରୁ ଆବେଦନରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 1954 ମସିହା ମେ 26ର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିରୁ ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡି. ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ
ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା 1 (a) ଏବଂ 2 ପାଇଁ ଏନ୍. ସି. ଚାଟାର୍ଜୀ ଏବଂ ଆର୍. ଆର୍. ବିଶ୍ୱାସ ।

1961। ଜାନୁଆରୀ 25 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କପୁର - ଏହା ହେଉଛି କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ । ଯେଉଁ ମକଦ୍ଦମାରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଉଠିଛି, ସେଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ବାଦୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଜଣେ ଔପଚାରିକ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ହେଲା: 1941 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ

4ରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ବିବାଦରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 10, 000 ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । 1941 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 10 ତାରିଖରେ: 1943 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 10 ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନଃବିଚାର ପାଇଁ 10, 001 ଟଙ୍କାରେ ଏକ ରାଜିନାମା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ରାଜିନାମାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଖଣ୍ଡଟି ଥିଲା ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ ଯାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

"ଖଣ୍ଡ 3 - କ୍ରୟକାରୀମାନେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍, 1943 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 10 ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ତା 'ପୂର୍ବରୁ, କ୍ରୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ଏହା ତୁଚ୍ଛର ସାରାଂଶ । ଯଦି କ୍ରେତାମାନେ 1943 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 10 ଦିନ କିମ୍ବା ତା 'ପୂର୍ବରୁ ବିକ୍ରେତାଙ୍କୁ 10, 001 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ବିକ୍ରେତା, କ୍ରେତାଙ୍କ ଖର୍ଚ୍ଚରେ, ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିଜର ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସୁଧ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ତା "ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ରଣଭାର ମୁକ୍ତ କରି, ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ହସ୍ତାନ୍ତରୀକରଣକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ ।

"1942 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 26 ତାରିଖରେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ଓକିଲ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା କ୍ରୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ, ଯଥାଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ 10, 001 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ସେହି ଚିଠି ସହିତ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଏକ ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତରୀକରଣ ଚିଠା ପ୍ରେରଣ ପଠାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ସେ ଅନୁସନ୍ଧାନର ଫଳାଫଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲା । 1942 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 30ରେ, ଆବେଦନକାରୀ କମ୍ପାନୀର ଓକିଲମାନେ ପୁନର୍ବାର ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ବିକ୍ରୟ ତୁଚ୍ଛର ଯାଞ୍ଚ ଦେବା ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ଉପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ ନଥିରେ ଥିବା ତୁଚ୍ଛର ନକଲକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ଥିଲେ ।

ପୁନର୍ବାର 1942 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲ ଏକ ଚିଠି ପଠାଇ କହିଥିଲେ:

"ମୋର ଗ୍ରାହକ କ୍ରୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ଏବଂ ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ତରଫରୁ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମୋଦିତ ଆପେକ୍ଷିକ ଚିଠା ହସ୍ତାନ୍ତରୀକରଣପତ୍ର ଫେରସ୍ତ ଅପେକ୍ଷାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜରସମାନ ମୂଲ୍ୟର ଟଙ୍କା ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି ।

1961
ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଠିକାଦାର
ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ସୁର
ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ କପୁର

"ଏଥିପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ 1942 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 18 ତାରିଖର ଉତ୍ତର ଥିଲା:-

1961
ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଠିକାଦାର
ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ସ୍ୱର
ନ୍ୟାୟାଧିକାର କପୁର

"ଆମର ଗ୍ରାହକ ମନା କରନ୍ତି ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ପରିସରରେ ଆପଣଙ୍କ ଗ୍ରାହକ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହିତ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମା ଶେଷ ହୋଇଥିଲା କିମ୍ବା ବୈଧ ଥିଲା ।" 1943 ମସିହା ଜୁନ୍ 10 ତାରିଖରେ, ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ ଏବଂ ମୋଟନ ପାଇଁ ଏହି ଆଧାରରେ ବିକଳ ଭାବରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯେ କାରବାର ବାସ୍ତବରେ ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତ 1950 ମସିହା ମେ 16ରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଯେଉଁ କାରବାର ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମା ଅଣାଯାଇଥିଲା ତାହା ଏକ ବନ୍ଧକ ନୁହେଁ, ବରଂ ପୁନଃ କ୍ରୟ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାନାମା ସହିତ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକ୍ରୟ ଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ବିକ୍ରେତା ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ "ମକଦ୍ଦମାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ଭାବରେ, ପୁନଃ କ୍ରୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଚାଲିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ", ଏବଂ ଏହି ନିୟମ ଭଙ୍ଗକୁ ବାଜ୍ୟାପ୍ତ କରିବା ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଉପଶମ ଦେବାକୁ ଅଦାଲତଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନଥିଲା । ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତା ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରକୃତରେ ଫଳାଫଳର ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ବିଫଳତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାକୁ ବାଧା ଦିଏ ନାହିଁ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିନାମା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ପରେ, ଟେଣ୍ଡର ଏକ ଅଦରକାରୀ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ହୋଇଥାନ୍ତା । ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଫଇସଲା ହୋଇଥିଲା । ଏହି ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ଚିଠିପତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବିବାଦରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପୁନର୍ବାର ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଚିଠା ହସ୍ତାନ୍ତରୀକରଣ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ମନା କରିଥିଲେ ଯେ ବିବାଦରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ କୌଣସି ଚୁକ୍ତିନାମା କିମ୍ବା ବୈଧ ଚୁକ୍ତିନାମା ଥିଲା । ଏହା ପୁନର୍ବାର ପଠାଇବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ଚୁକ୍ତିର ଖଣ୍ଡ 3 ଦ୍ୱାରା ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ଯାହା ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଚୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ

ଏହିପରି ତାଙ୍କ ଅଂଶର ବୁଦ୍ଧିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଟେଣ୍ଡରର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ 10, 001 ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ସେ ଏପରି କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲାର ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଉତ୍ତରଦାତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ ତିକ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ ପଇଠ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ଅର୍ଥର ଔପଚାରିକ ଟେଣ୍ଡର ନେଇ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ କୌଣସି ଅର୍ଥ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ଅଛି କି , ବରଂ ଆବେଦନକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ବୁଦ୍ଧିର ତାଙ୍କ ଅଂଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଛନ୍ତି କି ଏବଂ ସୂଚିତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଟେଣ୍ଡର କରାଯାଏ ତେବେ ଟଙ୍କା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବ । *ହର୍ଷ୍ଟ ବନାମ ଡାନିଏଲ୍*⁽¹⁾ ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନୀତି ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ସେହି ମାମଲାରେ ଓଗ୍ରାମ, ଭି. ସି., ନିମ୍ନମତେ ସ୍ଥିତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ:-

"ଅଦାଲତ ମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି କୌଣସି ପକ୍ଷକୁ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଟେଣ୍ଡର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଚିଠାରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଟେଣ୍ଡର କେବଳ ଏକ ଫର୍ମ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏବଂ ଯେଉଁ ପକ୍ଷକୁ ଏହା କରାଯାଇଥିଲା ସେ ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରି ଦେଇଥାନ୍ତେ ।

ଲର୍ଡ୍ ବକ୍ଲିଷ୍ଟର *ଚାଲୁକାନୀ ଭେଙ୍କଟାରାଅନିମ୍ ବନାମ ଟୁନିର ଜମିଦାର*⁽²⁾ରେ ଆଇନର ଏହିବିବୃତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ :-

"ନ୍ୟାୟାବତାରମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଏହା ଆଇନର ଏକ ସତ୍ୟ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, ଏବଂ ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ବନ୍ଧକ ଗ୍ରହୀତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତର, ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସହିତ ସମାନ କି?

ଆମ ମତରେ ଏହି ନୀତି ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତର ବୁଦ୍ଧିନୀମାର ଏହାର ଅଂଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଏକ ଅସାଦିଷ୍ଟାର୍ଥକ ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ କି ନାହିଁ ଏହା ଥିଲା ।

¹ (1845) 4 Hare 420; 67 E.R. 712.

² (1922) L.R. 50 I.A. 41, 47 .

1961
ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଠିକାଦାର
ଲିମିଟେଡ୍
ବନାମ
ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ସ୍ୱରା
ନ୍ୟାୟାଧିକାର କପୁର

ଏହା ପରେ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଇନରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଓକିଲ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦଲିଲଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପରି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଆମେ ସମ୍ମତି ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଯେଉଁ ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଇସ୍ଲାଲ ଡାଇ ରହିମ ବନାମ ଆଦମ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ଓସମାନ⁽¹⁾ ଆମ ମତରେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜଣେ ଓକିଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିବା ତାରିଖରେ ସୁଧ ସହିତ ରଶ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ନିଜେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଧାରୀଙ୍କୁ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିଦାତା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଏବଂ ଇଚ୍ଛୁକ । ଯଦି ସେହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ କିଛି ବିଶିଷ୍ଟତା ନଥାଏ, ତେବେ ସେହି ମାମଲା ଉତ୍ତମ ଆଇନ ଦେଇନଥାଏ । ଏହା ବୁଝିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଜଣେ ଓକିଲ, ଯିଏ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି, ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କରାଯାଇଥିବା ଟେଣ୍ଡର କାହିଁକି ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଟେଣ୍ଡର ନୁହେଁ ।

ଆମ ମତରେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୱୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।

¹ I.L.R. [1938] 2 Cal. 337